

Kære fæller i Hovedservicerådet.

Jeg har på foranledning fra Daglig Ledelse undersøgt hvordan onlinegrupper bliver en del af strukturen i AA rundt om i verden. Det lette svar er at der ikke er nogen ensretning på hvordan man gør. Så jeg vil prøve at fremlægge det så nøgternt og sobert som muligt og så kan vi tage en debat om hvad vi vil gøre i fremtiden.

Jeg sendte først en forespørgsel til USA og Canada for at høre hvad de gør i deres struktur. Først og fremmest har Covid-19 gjort dette emne glødende varmt i stort set alle lande, pga. den massive vækst onlinegrupperne har fået i den verdensomspændende pandemi. I USA og Canada opstiller de onlinegrupper på deres mødelister og opfordrer dem til at være i kommunikation, men de er ikke en del af deres struktur.

Deres Servicekonference i år fik til opgave at tage stilling hvordan de vil gøre fremover og til det fik de skriftlige rapporter fra andre lande om hvordan de gør. Jeg vil her give et kort resume af de mest prominente pointer:

Argentina: Ikke besluttet endnu, men der er onlinegrupper der tager del i regionens arbejde fra hvor de aktive medlemmer bor.

Australien: Servicekonferencen har besluttet at skabelsen af et virtuelt område (læs: region) skal inkluderes når de reviderer den generelle servicestruktur. I den forbindelse bedes alle delegerede komme med deres bekymringer så de kan blive hørt og adresseret i skabelsen af dette virtuelle område (læs: region)

Brasilien: Har haft onlinegrupper i over 20 år, men har aldrig været en integreret del af servicestrukturen. Under pandemien har Hovedservicerådet vedtaget og udformet en Master Google Meet account, så alle regioner kan mødes og holde gang i servicearbejdet hver for sig og på tværs.

Frankrig: For at blive en del af strukturen, før pandemien, opfordrede Hovedservicerådet de få onlinegrupper til at konsolidere sig – ligesom de fysiske møder, med en GSR og lade denne deltage i den region hvor personen var lokaliseret. I lyset af det store boom af onlinemøder, har Hovedservicerådet nu til opgave at se på hvordan det skal se ud i fremtiden, men det er en kompleks opgave der endnu ikke er fundet en løsning på.

Storbritannien: Grundet den unikke position det engelske sprog har, som den dominerende i vores verdensdel, har der i mange år været faste møder på engelsk i stort set alle europæiske lande. De har ikke altid følt sig som en del af den struktur hvor de har været lokaliseret geografisk. Derfor har man for mange år tilbage oprettet en 16. region (UK har 15 regioner i Storbritannien) der hedder C.E.R. – det engelsktalende europæiske kontinent. Denne region har grundet det massive spænd geografisk set benyttet online møder som en fast del af deres mødeform. Vi skal huske på at de fleste andre lande opererer med intergrupper (intergroups) en platform der hører under regionerne og i 2017 dannedes den første intergruppe under C.E.R. som udelukkende dedikerede sig til onlinegrupper. Her kan de udveksle erfaringer grupperne imellem og ikke mindst vælge en delegeret som kan tage del i regionsarbejdet (under C.E.R.) og dermed har de direkte mulighed for indflydelse på den årlige Servicekonference, da de delegerede vælges blandt de 16 regioner – dermed også en del fra C.E.R.

Der er dog visse forbehold. Hvis en repræsentant vælges til regionen (C.E.R.) skal vedkommende bo i en umiddelbar nær tilknytning til kontinentet (f.eks. kan der ikke vælges en repræsentant der bor i Sydafrika, da rejseudgifterne til regionsmøderne vil være for store). Personer der bor udenlands (f.eks. Sydafrika,

Japan etc.) kan godt være en del af intergruppen for onlinegrupper – da disse intergruppemøder alle afholdes online, men kan altså ikke vælges som repræsentant til regionen.

Der er dog også onlinegrupper der deltager i de øvrige 15 regioners intergrupper, for der er ingen formelle regler om at onlinegrupper kun må deltage i C.E.R.'s online intergruppe, men som formanden for UK retorisk skriver, hvis gruppen udelukkende eksisterer online, hvorfor ikke deltage i intergruppen for andre onlinegrupper som har samme kontakthedebrugere.

Island: Det har altid været kutyme at invitere samtlige grupper til Servicekonferencen skriftligt. Det fortsætter trods den udvikling pandemien har sat i gang med onlinegrupper, men selvom der er debat om hvad der skal gøres nu, er der ikke truffet nogle beslutninger på området.

Irland: Onlinegrupper og fysiske grupper er ligesindede, så længe alle grupper har en kontaktperson og en officiel e-mailadresse. Da pandemien ramte blev Hovedservicerådet nødt til at træffe en beslutning udenom Servicekonferencen om at lave denne ligestilling (inden pandemien var der ingen onlinegrupper overhovedet). Det har betydet at nogen grupper er blevet online, mens mange er gået tilbage til den normale mødeform, men alle grupper kan hurtigt konverteres til onlinemøder på hjemmesiden, skulle en lignende situation opstå igen. På den kommende Servicekonference skal dette debatteres til fulde, men Hovedservicerådet følte sig nødsaget til at handle grundet den ekstraordinære situation.

Italien: En beretning fra en onlinegruppe der blev dannet i marts 2020. Denne gruppe har dannet en formel gruppesamvittighed med betroede tjenere, men bliver afvist af Hovedservicerådet da de ikke har en fysisk adresse at mødes på.

Norge: Grupper der opererer online er blevet opfordret til at konsolidere sig i den region de mener at tilhøre, grundet den geografiske opbygning af strukturen og det har fungeret godt. De mener at have repræsentation i strukturen og bidrager til den fælles velfærd jf. 7. tradition. Dette er dog nyt og det vil følges tæt.

Disse erfaringer har ledt til at USA og Canada vedtog følgende ændringer i deres struktur:

- 1) USA og Canada vedkender onlinegrupper og opfordrer til deltagelse i strukturen. Grupper der aktivt tager del i strukturen, bliver henvist til det distrikt/region/område, som de helst vil høre til (geografisk set), hvis ingen distrikt/region/område ønskes, sættes den pr. automatik til kontaktpersonens umiddelbare næreste tilknytning.
- 2) Hovedservicerådet (GSB) danner en komite der skal udforske fremtidige muligheder for deltagelse af onlinegrupper i strukturen for USA og Canada.

Jeg håber disse erfaringer vil klæde os på til at tage en ærlig diskussion om emnet og måske lede os til en form for konsensus.

I kærlighed og service

Tobias D. International delegeret